

Η εορτή της Κυριακής της Σαμαρείτιδος στο Φρέαρ του Ιακώβ

[Πατριαρχία](#) / [Πατριαρχείο Ιεροσολύμων](#)

Την Κυριακή 17/30 Μαΐου 2021, εορτάστηκε στο υπό του Πατριαρχείου Ιεροσολύμων προσκύνημα του Φρέατος του Ιακώβ στην περιοχή της Σαμαρείας, η εορτή της Κυριακής της Σαμαρείτιδος.

Στην Θεία Λειτουργία που τελέστηκε στον μεγαλοπρεπή και περικαλλή ναό που βρίσκεται πάνω από το προσκύνημα, μετά του **Μακαριωτάτου Πατριάρχη Ιεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου Γ'** συνελειτούργησε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βόστρων κ. Τιμόθεος, ο Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος Κωνσταντίνης κ. Αρίσταρχος, Αγιοταφίτες Ιερομόναχοι και Αραβόφωνοι Πρεσβύτεροι και διάκονοι ψαλλόντων του ιατρού Γιακούμπι και άλλων ψαλτών των

ομόρων ενοριών και μετεχόντων πολλών πιστών ιθαγενών και προσκυνητών από τα Ιεροσόλυμα και των περιοχών της Νεαπόλεως, παρουσία του Γενικού Προξένου της Ελλάδος στα Ιεροσόλυμα κ. Ευαγγέλου Βλιώρα.

Αναλυτικά, η σχετική ανακοίνωση της Αρχιγραμματείας του Πατριαρχείου Ιεροσολύμων αναφέρει:

Τήν Κυριακήν, 17^{ην} / 30^{ήν} Μαΐου 2021, έωρτάσθη υπό τοῦ Πατριαρχείου ἡ έορτή τῆς Κυριακῆς τῆς Σαμαρείτιδος εἰς τό έν Νεαπόλει τῆς Σαμαρείας προσκύνημα τοῦ Φρέατος τοῦ Ἰακώβ.

Κατά τήν έορτήν αὐτήν ἡ Ἐκκλησία ὅλη, ἰδίᾳ ἡ τῶν Ἱεροσολύμων, ποιεῖται μνήμην τοῦ γεγονότος τῆς συναντήσεως καί συνομιλίας τῆς Σαμαρείτιδος γυναικός έκ τῆς κώμης Συχάρ μετά τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς τό Φρέαρ τοῦ Ἰακώβ, ὅτε ὁ Κύριος καί ἀπεκάλυψεν αὐτῇ τά τοῦ βίου αὐτῆς καί ὅτι Οὗτος εἶναι ὁ Μεσσίας ὁ Χριστός, ὁ ὁμιλῶν μετ' αὐτῆς καί ὅτι Πνεῦμα ὁ Θεός καί τούς προσκυνοῦντας Αὐτόν έν Πνεύματι καί ἀληθείᾳ δεῖ προσκυνεῖν οὔτε έν Γαριζίν οὔτε έν Ἱεροσολύμοις, (Ἰω. δ', 5-42).

Εἰς ἀνάμνησιν τοῦ Εὐαγγελικοῦ σωτηρίου γεγονότος τούτου έτελέσθη θεία Λειτουργία εἰς τόν ὕπερθεν τοῦ Φρέατος ἀνεγερθέντα υπό τοῦ ἡγουμένου Ἀρχιμανδρίτου π. Ἰουστίνου μεγαλοπρεπῇ καί περικαλλῇ Ναόν τῆς πιστευσάσης εἰς

τόν Κύριον καί μαρτυρησάσης αὐτῆς καί τῆς πολυμελοῦς οἰκογενείας αὐτῆς, τῶν ἀδελφῶν αὐτῆς Ἀγίας Ἀνατολῆς, Ἀγίας Φωτῶς, Ἀγίας Φωτίδος, Ἀγίας Παρασκευῆς, Ἀγίας Κυριακῆς καί τῶν δύο υἱῶν αὐτῆς Ἀγίου Φωτεινοῦ καί Ἀγίου Ἰωσῆ.

Μετά τοῦ Πατριάρχου συνελειτούργησεν ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βόστρων κ. Τιμόθεος, ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντίνης κ. Ἀρίσταρχος Ἀγιοταφῖται Ἱερομόναχοι καί Ἀραβόφωνοι Πρεσβύτεροι καί διάκονοι ψαλλόντων τοῦ ἱατροῦ Γιακούμπι καί ἄλλων ψαλτῶν τῶν ὁμόρων ἐνοριῶν καί μετεχόντων πολλῶν πιστῶν ἰθαγενῶν καί προσκυνητῶν ἐξ Ἱερουσαλήμ καί τῶν περιοχῶν τῆς Νεαπόλεως, παρουσίᾳ τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος εἰς τά Ἱεροσόλυμα κ. Εὐαγγέλου Βλιώρα.

Εἰς τό Κοινωνικόν τῆς θείας Λειτουργίας ὁ Μακαριώτατος ἐκήρυξε διὰ τῆς κάτωθι προσφωνήσεως Αὐτοῦ:

Ἐπί τό Φρέαρ ὡς ἦλθεν ἡ Σαμαρεῖτις ἠρώτα τόν εὐσπλαγχνον παράσχου μοι τό ὕδωρ τῆς πίστεως καί λήψομαι τῆς κολυμβήθρας τά νάματα ἀγαλλίασιν καί λύτρωσιν. Ζωοδότα Κύριε, δόξα σοι», ἀναφωνεῖ ὁ ὑμνωδός τῆς Ἐκκλησίας.

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί,

Ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς καί τῆς ἀθανασίας, Χριστός ὁ Θεός ἡμῶν, συνήγαγε πάντας ἡμᾶς ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ προσκυνήματι τοῦ Φρέατος τοῦ Πατριάρχου Ἰακώβ, ἔνθα ἡ Σαμαρεῖτις γυνή συνήντησε τόν Κύριον, ἵνα πασχαλίως ἐν δοξολογίᾳ καί εὐχαριστίᾳ ἐορτάσωμεν τήν τῆς Σαμαρείτιδος ἐορτήν.

Κατά τήν συνάντησίν Του ὁ Χριστός μετά τῆς Σαμαρείτιδος ἐπὶ τῇ πηγῇ τοῦ Ἰακώβ, ἔνθα «ὁ Ἰησοῦς κεκοπιακῶς ἐκ τῆς ὁδοιπορίας ἐκαθέζετο οὕτως ἐπὶ τῇ πηγῇ», (Ἰωάν. 4,6) εἶπεν αὐτῇ: «πᾶς ὁ πίνων ἐκ τοῦ ὕδατος τούτου διψήσει πάλιν· ὃς δι' ἂν πίῃ ἐκ τοῦ ὕδατος οὗ ἐγὼ δώσω αὐτῷ, οὐ μὴ διψήσῃ εἰς τόν αἰῶνα, ἀλλὰ τό ὕδωρ ὃ δώσω αὐτῷ, γενήσεται ἐν αὐτῷ πηγὴ ὕδατος ἀλλομένου εἰς ζωὴν αἰώνιον. λέγει πρὸς αὐτόν ἡ γυνή· Κύριε, δός μοι τοῦτο τό ὕδωρ, ἵνα μὴ διψῶ ...», (Ἰωάν. 4, 13-15).

Ἑρμηνεύων τούς ὡς ἄνω λόγους τοῦ Κυρίου ὁ ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας λέγει: πρέπει νά γνωρίζωμεν ὅτι «ὡς ὕδωρ τήν τοῦ Ἀγίου Πνεύματος Χάριν ὁ Σωτὴρ ἀποκαλεῖ. Ἐάν τις γίνῃ μέτοχος τῆς Χάριτος ταύτης, τότε θά ἔχῃ ἀναπηγάζουσιν εἰς τόν ἑαυτόν του τήν χορηγίαν τῶν θείων μαθημάτων, δηλονότι τήν δύναμιν τῆς διδασκαλίας τῶν ἁγίων Γραφῶν. Οὗτος θά εἶναι ἱκανός νά νουθετῇ μετ' εὐκολίας

αυτούς, οί οποίοι διψοῦν διά τόν θεῖον καί οὐράνιον λόγον. Τοιοῦτοι ἦσαν κατά τήν ἐπίγειον ζωήν αὐτῶν οί ἅγιοι Προφῆται καί Ἀπόστολοι καί οί κληρονόμοι / διάδοχοι τῆς λειτουργίας [=ἀποστολῆς] αὐτῶν.

Αὐτῆς ἀκριβῶς τῆς Χάριτος τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐγένετο κοινωνός καί μέτοχος ἡ Σαμαρεῖτις κατά τόν λόγον τοῦ Κυρίου «ἀλλά τό ὕδωρ ὃ δώσω αὐτῷ, γενήσεται ἐν αὐτῷ πηγὴ ὕδατος ἀλλομένου εἰς ζωὴν αἰώνιον», (Ἰω. 4,14).

Σημειωτέον δέ ὅτι ἡ Σαμαρεῖτις δέν ἦτο εἰς θέσιν νά κατανοήσῃ τήν βαθυτέραν σημασίαν τῶν λόγων τοῦ Κυρίου· ἐν τούτοις ὁ Ἰησοῦς ἀπεκάλυψε τόν ἑαυτόν Του εἰς αὐτήν, ὡς μαρτυρεῖ ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Εὐαγγελιστής: «Λέγει αὐτῷ ἡ γυνή· οἶδα ὅτι Μεσσίας ἔρχεται ὁ λεγόμενος Χριστός· ὅταν ἔλθῃ ἐκεῖνος, ἀναγγελεῖ ἡμῖν πάντα· λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· ἐγώ εἰμι ὁ λαλῶν σοι», (Ἰωάν. 4, 25-26). Ὅντως ὁ Χριστός οὐχί μόνον ἐφανέρωσε τόν ἑαυτόν Του, ἀλλά ἐδίδαξεν αὐτῇ τήν ἀλήθειαν τήν κηρυττομένην καί ἐν τῇ Παλαιᾷ Διαθήκῃ (Γ΄Βασιλ. 8,27), «ὅτι Πνεῦμα ὁ Θεός καί τούς προσκυνοῦντας αὐτόν ἐν Πνεύματι καί ἀληθείᾳ δεῖ προσκυνεῖν», (Ἰωάν. 4,24).

Λέγομεν τοῦτο διότι, ὡς ἐπισημαίνει ὁ ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας ὁ Χριστός δέν ἀποκαλύπτεται μόνον εἰς ἀγραμμάτους ἀνθρώπους ὡς τούς Ἀποστόλους, οἵτινες ἦσαν ἁλιεῖς ἢ εἰς ἀμαθεῖς καί ἐν ἀγνοίᾳ ἀμαρτάνοντας ὡς ἡ Σαμαρεῖτις γυνή, ἀλλά καί εἰς ἀνθρώπους τῶν ὁποίων αἱ ψυχαί διψοῦν διά τήν ἀλήθειαν καί ἐντός αὐτῶν τῶν ψυχῶν ἔχει γεννηθῇ ἡ πίστις διά τήν γνῶσιν τῶν τελειοτέρων μυστηρίων. «Οὐ ταῖς ἀπαιδεύτοις ψυχαῖς ἢ καί ἀμαθέσι παντελῶς ἑαυτόν ἀνακαλύπτει Χριστός, ἀλλ' ἐκεῖναις μᾶλλον ἐπιλάμπει καί φαίνεται, αἵπερ ἄν εἶεν ἤδη πρός τό βούλεσθαί τι μαθεῖν ἐτοιμότεραι, καί τῆς πίστεως τήν ἀρχήν ἐν ἀπλοῖς ὠδίνουσαι λόγοις πρό τήν τῶν τελειοτέρων ἐπείγονται γνῶσιν».

Μέ ἄλλα λόγια, ὁ Χριστός, «ὅς πάντας ἀνθρώπους θέλει σωθῆναι καί εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν» (Α΄ Τιμ. 2,4), προκαλεῖ τρόπον τινά τήν Σαμαρεῖτιδα, οὕτως ὥστε νά μήν μείνῃ εἰς τήν εἰσαγωγικὴν τήν ἀπλὴν πίστιν αὐτῆς, ἀλλά νά προχωρήσῃ εἰς τήν πίστιν τήν τελείαν, τήν ὁδηγοῦσαν εἰς τήν θέωσιν, δηλονότι εἰς τό ἐν Πνεύματι Ἀγίῳ φωτισμόν αὐτῆς, ὅπερ καί ἐγένετο, διότι αὕτη ἀνεδείχθη ἰσαπόστολος καί μάρτυς τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ.

Τὴν ζωηράν ἐπιθυμίαν τῆς τελείας πίστεως διατυπώνει ἐναργέστατα ὁ ἅγιος Ἰγνάτιος ὁ θεοφόρος ἐν τῇ πρὸς Ρωμαίους ἐπιστολῇ αὐτοῦ γράφων: «Ὁ ἐμός ἔρως ἐσταύρωται καὶ οὐκ ἐστὶν ἐν ἐμοί πῦρ φιλόϋλον· «ὕδωρ δέ ζῶν» (Ἰωάν. 4,10) καὶ λαλοῦν ἐν ἐμοί ἔσωθέν μοι λέγον· δεῦρο πρὸς τὸν Πατέρα. Οὐχ ἡδομαι [= δέν εὐχαριστοῦμαι] τροφῇ φθορᾶς, οὐδέ ἡδοναῖς τοῦ βίου τούτου. Ἄρτον Θεοῦ θέλω, ὃ ἐστὶν σὰρξ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ ἐκ σπέρματος Δαυΐδ καὶ πόμα θέλω τό αἷμα Αὐτοῦ, ὃ ἐστὶν ἀγάπη ἄφθαρτος».

Ἡ Σαμαρεῖτις γυνή, ἡ ὕστερον ὑπὸ τοῦ Χριστοῦ Φωτεινὴ κατονομασθεῖσα, ἥτις καὶ τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον ἐπὶ τοῦ Ρωμαίου Αὐτοκράτορος Νέρωνος ἀνεδήσατο, συγχορεύει μετὰ πάντων τῶν ἀγίων ἐν οὐρανοῖς.

Ἡ ἀγία Φωτεινὴ οὐκ ἐπαύσατο εὐαγγελιζομένη ἡμῖν τὸν ὀρθὸν τρόπον τῆς ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ προσκυνήσεως τοῦ Θεοῦ Πατρός (Ἰωάν. 4,24) ἀφ' ἑνὸς καὶ τὸν ἐν εὐσεβείᾳ καὶ φόβῳ Θεοῦ, τούτέστιν ἐν πράξει καὶ θεωρίᾳ διάγοντα χριστιανικὸν βίον ἡμῶν, ἀφ' ἑτέρου.

Λέγομεν τοῦτο, διότι «οὐ πᾶς ὁ λέγων μοι Κύριε, Κύριε εἰσελεύσεται εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν, ἀλλ' ὁ ποιῶν τὸ θέλημα τοῦ Πατρός μου τοῦ ἐν τοῖς οὐρανοῖς» (Ματθ. 7,21), λέγει Κύριος. Ἐπιτιμῶν δέ ὁ Ἰησοῦς αὐτούς, τῶν ὁποίων τὰ διανοήματα, αἱ ἐπιθυμίαι καὶ τὰ ἔργα αὐτῶν εἶναι ἀλλότρια τοῦ θείου θελήματος, λέγει ἐπικαλούμενος τὸν Προφήτην Ἡσαΐαν: «ἐγγίζει μοι ὁ λαὸς οὗτος τῷ στόματι αὐτῶν καὶ τοῖς χεῖλεσι μέ τιμᾶ, ἡ δέ καρδιά αὐτῶν πόρρω ἀπέχει ἀπ' ἐμοῦ· μάτην δέ σέβονται με, διδάσκοντες διδασκαλίας ἐντάλματα ἀνθρώπων», (Ματθ. 15, 8-9/Ἠσ. 29,13).

Μέ ἄλλα λόγια, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ἡ ἐορτίως τιμωμένη σήμερον Σαμαρεῖτις γυνή ἀποτελεῖ ὑπόδειγμα μιμήσεως, ὅσον ἀφορᾷ τὸ ἐνδιαφέρον μας διὰ τὰς ἀληθείας τῆς Ὁρθοδόξου ἡμῶν πίστεως καὶ παραδόσεως καὶ τῆς ὑγιοῦς λατρείας τοῦ Θεοῦ.

Ἡμεῖς τὸν ἐκ τῆς Παρθένου Θεοτόκου τεχθέντα Θεὸν καὶ Σωτῆρα ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν ἐν Πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ προσκυνοῦντες ἐν μετανοίᾳ καὶ ταπεινώσει καρδίας εὐχαριστήσωμεν καὶ μετὰ τοῦ ὕμνωδοῦ εἴπωμεν: «Ὑδωρ ὑπάρχεις ζωῆς ἐβόα Χριστῷ ἡ Σαμαρεῖτις· πότισον οὖν με Λόγε διψῶσαν πάντοτε, σοῦ τὴν θείαν Χάριν, ὅπως μηκέτι Ἰησοῦ Κύριε ἀγνωσίας κρατῶμαι αὐχμῷ, ἀλλὰ κηρύττω σου τὰ μεγαλεῖα», Ἀμήν. Χριστός Ἄνέστη.

Εἰς τὸ τέλος τῆς ἐορτῆς ὁ ἡγούμενος Ἀρχιμανδρίτης Ἰουστῖνος παρέθεσε δεξίωσιν

καί τράπεζαν εἰς τήν ὁποίαν προσεφώνησεν ὁ Μακαριώτατος ὡς ἔπεται:

«Τάδε λέγει Κύριος τῇ Σαμαρείτιδι· εἰ ἤδεις τήν δωρεάν τοῦ Θεοῦ καί τίς ἐστίν ὁ λέγων σοι, δός μοι ὕδωρ πιεῖν, σύ ἄν ἤτησας αὐτόν, καί ἔδωκέ σοι πιεῖν, ἵνα μή διψήσῃς εἰς τόν αἰῶνα λέγει Κύριος»

Ἐκλαμπρότατε Γενικέ Πρόξενε τῆς Ἑλλάδος,

Ἐντιμότητε Πρόεδρε,

Ὅσιολογιώτατε Ἀρχιμανδριῖτα Πάτερ Ἰουστῖνε,

Σεβαστοί ἅγιοι Πατέρες καί Ἀδελφοί,

Εὐχαριστήσωμεν τῷ ἐκ Τάφου Ἀναστάντι Θεῷ καί Σωτῆρι ἡμῶν Κυρίῳ Ἰησοῦ Χριστῷ, τῷ ἀξιώσαντι ἡμᾶς ἐορταῖσαι Πασχαλῶς τήν ἐορτήν τῆς Σαμαρείτιδος γυναικός ἐν αὐτῷ τούτῳ τῷ τόπῳ τῆς πηγῆς τοῦ Ἰακώβ, ἔνθα ἡ Σαμαρεῖτις ἔπλεε ἐκ τῶν πνευματικῶν ναμάτων τῆς δωρεᾶς τοῦ Θεοῦ.

Ἡ δωρεά αὕτη τοῦ Θεοῦ εἶναι τό Ἅγιον Πνεῦμα, τό συγκροτοῦν καί συνέχον ὅλον τόν θεσμόν τῆς Ἐκκλησίας, δηλονότι τό Σῶμα τοῦ Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ. Τό δέ μέγεθος τῆς θείας ταύτης δωρεᾶς, δέν δυναται νά ἐκφρασθῇ μέ λόγους, ὡς λέγει ὁ θεῖος Παῦλος: εὐχαριστῶν τόν Θεόν «Χάρις δέ τῷ Θεῷ ἐπὶ τῇ ἀνεκδιηγήτῳ αὐτοῦ δωρεᾷ», (Β΄ Κορ. 9,15).

Ἡμεῖς, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί ἐν Χριστῷ, μέλη ὄντες τοῦ Τιμίου Σώματος τοῦ Χριστοῦ ἐγενόμεθα κοινωνοί καί μέτοχοι τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, δηλονότι τῆς δωρεᾶς τῆς ἐπουρανίου, (Πρβλ. Ἑβρ. 6,4) διὰ τοῦ Ἁγίου Βαπτίσματος.

Τὴν ἐπουράνιον ταύτην δωρεάν κατέχει ἡ ἀγία ἡμῶν Ἐκκλησία, ἡ ὁποία διὰ μέσου τῶν αἰώνων δίδει τὴν μαρτυρίαν τῆς ἀπείρου ἀγάπης καὶ φιланθρωπίας τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ κόσμῳ γενικώτερον καὶ τῆς περιοχῆς ἡμῶν εἰδικώτερον. Τὴν ἀνεκτίμητον ταύτην δωρεάν τῆς κλήσεως ἡμῶν εἰς Χριστόν καὶ τὴν Ἐκκλησίαν Αὐτοῦ καλούμεθα νὰ ἀναγνωρίσωμεν, ἰδιαιτέρως κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας, δηλονότι τοῦ καιροῦ τῆς ἀκαταστασίας καὶ ἀποστασίας, ἀκούοντες εἰς τὰς προτροπὰς τοῦ μακαρίου Παύλου λέγοντος: «οὐ παύομαι εὐχαριστῶν ὑπὲρ ὑμῶν, μνεῖαν ὑμῶν ποιούμενος ἐπὶ τῶν προσευχῶν μου, ἵνα ὁ Θεός τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ πατήρ τῆς δόξης, δώῃ ὑμῖν πνεῦμα σοφίας καὶ ἀποκαλύψεως ἐν ἐπιγνώσει αὐτοῦ, πεφωτισμένους τοὺς ὀφθαλμούς τῆς καρδίας ὑμῶν, εἰς τό εἰδέναι ὑμᾶς τίς ἐστὶν ἡ ἐλπίς τῆς κλήσεως αὐτοῦ, καὶ τίς ὁ πλοῦτος τῆς δόξης τῆς κληρονομίας αὐτοῦ ἐν τοῖς ἀγίοις», (Ἐφ 1, 16-18).

Παρακαλέσωμεν τὴν σήμερον τιμωμένην Σαμαρείτιδα γυναῖκα, τὴν ἀναδειχθεῖσαν μάρτυρα τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ, ἵνα μετὰ τοῦ νέου συμμάρτυρος αὐτῆς ἀγίου Φιλουμένου τοῦ Ἀγιοταφίτου μεσιτεύωσι Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν ὑπὲρ πάντων ἡμῶν καὶ ὑπὲρ εἰρήνης ἐν τῇ ἀγίᾳ Γῇ, προσέτι δέ ὑπὲρ ἀπαλλαγῆς ἐκ τῆς λοιμώδους νόσου τῆς covid -19.

Χριστός Ἀνέστη! Ἔτη πολλά.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΕΠΙΣΗΣ: [Φρέαρ Ιακώβ: Το opr.gr στο σημείο συνάντησης Χριστοῦ-Σαμαρείτιδος](https://www.opr.gr)

